

Sygn. akt II K 700/13

Ds. 1448/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Monika Ziętarska - Kalita

Protokolant prac. sąd. Magdalena Reut

Asesor Prok. Rej. Anna Andruszkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lutego 2014r. sprawy

M. G., syna J. i T., z domu K., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

I w dniu 20 września 2013 roku, w P., gm. S., pow. B., w woj. (...), w czasie interwencji stosował przemoc wobec funkcjonariusza Policji K. M. (1) i funkcjonariusza Straży Granicznej J. L. (1) w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej, polegającej na przeprowadzeniu interwencji oraz udzieleniu pomocy medycznej J. B. (1) oraz zatrzymaniu go w ten sposób, że uderzał funkcjonariuszy po rękach, odpychał ich, wyrывał się, szarpał za umundurowanie i napierał swoim ciałem wypychając do drugiego pomieszczenia,

tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k.;

II w dniu 20 września 2013 roku, w P., gm. S., pow. B., w woj. (...), usiłując wdrzeć się do mieszkania J. B. (1) i W. B. (1), podczas próby otwarcia drzwi trzymany przez wymienioną od wewnątrz, nieumyślnie przytrzasnął drzwiami jej palce, czym spowodował urazową amputację paliczków paznokciowych palców III-go i IV-go ręki prawej, a obrażenia te naruszyły prawidłowe funkcjonowanie organizmu na okres powyżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 193 k.k. w zb. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka

I oskarżonego **M. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów i za to:

a) za czyn z punktu I aktu oskarżenia z mocy art. 224 § 2 k.k., opierając wymiar kary o art. 224 § 1 k.k., skazuje go na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

b) za czyn z punktu II aktu oskarżenia z mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 193 k.k. w zb. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., opierając wymiar kary o art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary wymierzone w punkcie I podpunkt a, b wyroku i wymierza karę łączną 1 (jeden) roku i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 20 i 21 września 2013r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonej J. B. (1) kwoty 1.500 (jeden tysiąc pięćset) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

V na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

SSR Monika Ziętarska - Kalita

Zarządzenie:

1. odnotować;

2. za 7 dni lub z wnioskiem o uzasadnienie.

B., 5 lutego 2014r.

Sygn. akt II K 700/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2013r. oskarżony M. G. przebywał w mieszkaniu pokrzywdzonych J. B. (1) i W. B. (1). W związku z tym, że znajdował się pod wpływem alkoholu i wyzywał wulgarnie państwa (...), gospodyni poprosiła go o opuszczenie mieszkania. Oskarżony najpierw wyszedł z domu pokrzywdzonych, lecz kiedy znajdował się już na korytarzu, złapał za klamkę od drzwi i nie pozwalał ich zamknąć. J. B. (1) złapała za klamkę ze swojej strony oraz za futrynę i próbowała wyrwać drzwi oskarżonemu, domagając się, by je puścił. W pewnej chwili M. G. popchnął trzymane drzwi na pokrzywdzoną, przytraskując jej palce. Pokrzywdzona, która bardzo krwawiła, udała się po pomoc do swojej sąsiadki E. R. (1). Wymieniona poprawiła prowizoryczny opatrunek na rękę J. B. (1), a wtedy pokrzywdzona wezwała pogotowie. Na skutek przytrząśnięcia palców drzwiami J. B. (1) doznała urazowej amputacji paliczków paznokciowych III-go i IV-go ręki prawej, co spowodowało naruszenie prawidłowego funkcjonowania narządów jej ciała na czas powyżej siedmiu dni.

Kiedy do mieszkania pokrzywdzonych przyjechali funkcjonariusze Policji K. M. (1) i Straży Granicznej J. L. (1), na miejscu zastali krzyczącą z bólu i obficie krwawiącą J. B. (1), jej nietrzeźwego i śpiącego na podłodze męża W. B. (1) oraz brata pokrzywdzonej - A. W.. K. M. (1) telefonicznie wezwał na miejsce pogotowie, a kiedy rozmawiał, do mieszkania państwa (...) przyszedł M. G. i zaczął krzyczeć. K. M. (1) próbował uspokoić oskarżonego i nakazał mu opuszczenie mieszkania, a kiedy oskarżony ignorował jego polecenia, próbował powstrzymać go przed wejściem do mieszkania wysuwając przed siebie rękę. Wtedy M. G. uderzył policjanta w rękę, odepchnął go i napierając na niego wepchnął go do pokoju. K. M. (1) uprzedził M. G., że użyje wobec niego siły fizycznej i próbował telefonicznie wezwać pomoc. Wtedy oskarżony złapał policjanta za rękę, w której trzymał telefon, uniemożliwiając mu wykonanie połączenia oraz zaczął szarpać go za ubranie. K. M. (1) przekazał telefon J. L. (1), odepchnął rękę oskarżonego, a kiedy M. G. w dalszym ciągu napierał na policjanta, pokrzywdzony użył gazu obezwładniającego, położył oskarżonego na podłogę i zapiął mu kajdanki. Podczas wykonywania tej czynności, w której K. M. (1) pomagała J. L. (1), M. G. wyrывał się i odpychał funkcjonariuszy od siebie. Po tym, jak do J. B. (1) przyjechało pogotowie, K. M. (1) i J. L. (1) zabrali M. G. na badania do szpitala, a następnie osadzili go w komendzie w B..

(dowód: wyjaśnienia M. G. – k. 17, 49, 61, 93; zeznania K. M. – k. 4, 94-95; zeznania J. L. – k. 6v-7, 45v, 95-96; zeznania J. B. – k. 21v-22, 57v, 96-97; zeznania W. B. – k. 24v, 39v; zeznania E. R. – k. 42v-43, 97; kserokopia dokumentacji medycznej – k. 23; opinia lekarska – k. 27)

Oskarżony M. G. przyznał się do tego, że stosował przemoc wobec funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej, jednak nie pamiętał przebiegu zajścia. Nie pamiętał także, dlaczego znalazł się w mieszkaniu J. B. (1) i nie wiedział nic o uszkodzeniu jej ciała oraz o tym, że nie chciał opuścić jej mieszkania. W dniu zdarzenia sam wypił około pół litra wódki, około godziny 15.00. Po raz pierwszy zdarzyło mu się, że po wypiciu wódki nic nie pamiętał, ten dzień jakby wypadł mu z pamięci.

Podczas kolejnych przesłuchań przyznał się do popełnienia obu zarzuconych mu czynów, podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia i odmówił składania dalszych oraz ponownie zadeklarował chęć dobrowolnego poddania się karze.

Przesłuchiwany na rozprawie w dniu 5 lutego 2014r. ponownie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał dotychczasowe relacje. Następnie zadeklarował chęć dobrowolnego poddania się karze pozbawienia wolności, wymierzonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

(wyjaśnienia M. G. – k. 17, 49, 61, 93)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów Sąd dał wiarę, albowiem znajdują one potwierdzenie w wiarygodnych i spójnych ze sobą zeznaniach pokrzywdzonych J. B. (1), K. M. (1) i J. L. (1). Wymienieni są osobami obcymi w stosunku do oskarżonego i nie mieli żadnych powodów do bezpodstawnego pomawiania go. Z ich relacji wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że w dniu 20 września 2013r. M. G., próbując wdrzeć się do mieszkania J. B. (3), przytrzasnął jej drzwiami palce u ręki, powodując ich częściową amputację, a następnie, podczas interwencji, stosował przemoc wobec funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej, chcąc uniemożliwić im udzielenie pomocy pokrzywdzonej, a następnie zatrzymanie go.

Zeznania W. B. (1) i E. R. (2) niewiele wnoszą do sprawy, co jednak nie podważa ich wiarygodności. W. B. (1) w dniu zdarzenia znajdował się pod wpływem alkoholu i przespał moment, w którym M. G. częściowo amputował drzwiami palce jego żony oraz przebieg interwencji K. M. (1) i J. L. (1) w jego mieszkaniu. O tym, co działo się w dniu 20 września 2013r. dowiedział się od szwagra A. W.. E. R. (2) także o tym, co stało się w mieszkaniu państwa (...), dowiedziała się od W. B. (1) i A. W.. Wymieniona założyła J. B. (1) prowizoryczny opatrunek, kiedy ta przyszła do niej z krwawiącą ręką, sama pokrzywdzona nie opowiadała E. R. (2) nic na temat tego, co się stało, gdyż - co wynika z relacji świadka - prawdopodobnie była w szoku.

Sąd podzielił opinię lekarską, uznając, że jest ona pełna, jasna, logiczna, nie zawiera sprzeczności i luk, natomiast przedstawione w niej oceny i poglądy zostały wyczerpująco uzasadnione. Z opinii tej wynika, jakich obrażeń ciała doznała pokrzywdzona J. B. (1) na skutek zdarzenia z dnia 20 września 2013r.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwała na uznanie, że oskarżony próbował wdrzeć się do mieszkania J. B. (1), lecz ostatecznie mu się to nie udało. W tym celu szarpał za klamkę drzwi wejściowych od jej mieszkania, uniemożliwiając pokrzywdzonej zamknięcie domu. Nie ma wątpliwości, że w pewnej chwili M. G. popchnął trzymane drzwi na stojącą po drugiej stronie J. B. (1), która jedną ręką przytrzymywała się futryny. Nie ma żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, że M. G. wiedział, że pokrzywdzona trzyma rękę na futrynie drzwi oraz że celowo przytrzasnął jej drzwiami palce. Na skutek popchnięcia drzwi przez M. G. J. B. (1) doznała urazowej amputacji paliczków paznokciowych III-go i IV-go ręki prawej, co spowodowało naruszenie prawidłowego funkcjonowania narządów jej ciała na czas powyżej siedmiu dni.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony wiedząc, że ma do czynienia z funkcjonariuszami Policji i Straży Granicznej, wykonującymi swoje obowiązki, stosował przemoc

wobec K. M. (1) i J. L. (1), polegającą na uderzaniu ich po rękach, odpychaniu ich, wyrywaniu się, szarpaniu za umundurowanie i napieraniu ciałem, co miało uniemożliwić im przeprowadzenie prawnych czynności służbowych.

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynów z art. 224 § 2 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 193 k.k. w zb. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Jego wina nie budzi wątpliwości.

Wymierzone M. G. kary jednostkowe i kara łączna są adekwatne do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów. W ocenie Sądu spełnią one swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Okolicznością obciążającą był fakt uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne do czynu przypisanego mu obecnie (k. 37). Na niekorzyść M. G. przemawiało też to, że przypisane mu przestępstwa popełnił będąc pod wpływem alkoholu. Sąd miał na uwadze także to, że pokrzywdzonymi w niniejszej sprawie były kobiety - osoby fizycznie słabsze od oskarżonego, które w bezpośrednim starciu z nim miały nikłe szanse na stawianie oporu jego agresji. Nie bez znaczenia jest też to, że J. b. już do końca życia nie odzyska pełnej sprawności w uszkodzonej ręce - nie ma możliwości, by wrócić jej amputowane fragmenty palców.

Okolicznością łagodzącą było to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów.

Z tych względów Sąd uznał, że prawidłowa resocjalizacja oskarżonego winna odbywać się w warunkach izolacyjnych i dlatego wymierzył mu kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres pozbawienia wolności w sprawie.

Zgodnie z art. 46 § 1 k.k., w razie skazania sąd, może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej, orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Określając wysokość nałożonego na M. G. obowiązku Sąd miał na uwadze rozmiar doznanych przez J. B. (1) obrażeń, a także odczuwane przez nią cierpienia i dolegliwości. Nie bez znaczenia jest też to, iż w przypadku, gdy pokrzywdzona uzna, że jej roszczenia finansowe względem oskarżonego, wynikające ze zdarzenia z dnia 20 września 2013r., nie zostały do tej pory w pełni zaspokojone, może ona dochodzić swych praw na drodze procesu cywilnego. W ocenie Sądu zadośćuczynienie w kwocie 1.500 zł stanowi wystarczającą rekompensatę za doznaną przez J. B. (1) krzywdę.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, który utrzymuje się z prac dorywczych oraz z uwagi na rodzaj wymierzonej kary, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

SSR Monika Ziętarska - Kalita

Zarządzenie:

1. odnotować;

2. odpis doręczyć

- oskarżonemu;

3. za 14 dni lub z apelacją.

B., 12 lutego 2014r.